

การเปรียบเทียบผลการสื่อสารภาษาไทย ระหว่างการถ่ายเสียง ด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน โดยใช้คู่มือการสนทนาสำหรับชาวต่างประเทศ

Comparison of Thai communication results Between phonetic transliteration and
the Roman transliteration method Using the conversation guide for foreigners

จูลณีย์ บุญมี^{*1} / วาสินี มีเครือเอี่ยม²

Chunlanee Boonmee^{*1} / Wasinee Meekrua-iam²

^{1,2} สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก 65000, ประเทศไทย

^{1,2} Thai Language Department, Faculty of Humanities and Social Sciences Pibulsongkram Rajabhat
University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding author Email: krujaajaa@gmail.com

Received: January 21, 2025

Revised: February 25, 2025

Accepted: March 1, 2025

Abstract

This research article aims to 1) develop a Thai conversation guide for foreigners using both phonetic transcription and Romanization methods, and 2) compare the results of Thai language communication among learners before and after using the Thai conversation guide for foreigners, utilizing both phonetic transcription and Romanization methods. 3) Study the satisfaction of students towards the teaching management and the use of a Thai conversation manual for foreigners between the phonetic transcription method using phonetic symbols and the phonetic transcription method using Roman letters. This research is a quasi-experimental design. The sample group consists of foreign students learning Thai as a foreign language at the beginner level who are enrolled in the basic Thai language course at the We Learn Thai Institute in Chiang Mai, registered in June 2024, with a total of 20 participants selected through purposive sampling. The research findings indicate that 1) the Thai conversation manual for foreigners, using phonetic transcription and Roman transcription, has an effectiveness of 80.30/92.67 and 80.10/90.93, respectively, which meets the standard criteria of 80/80. 2) The comparison of communication results of the sample group

before and after learning showed that the communication skills of students who studied using the Thai conversation manual for foreigners, with the method of audio recording using phonetic symbols and Roman letters, were significantly higher after learning than before, at a statistical significance level of 0.05. 3) Students are highly satisfied with the teaching management and the use of the Thai conversation manual for foreigners through the method of phonetic transcription. It was found that students have a high level of satisfaction with the teaching management and the use of the Thai conversation manual for foreigners through the method of transcription using Roman letters, which meets the established criteria.

Keywords: Comparison, Phonetic alphabet, Roman alphabet

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน 2) เปรียบเทียบผลการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันและ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง quasi-experimental design กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้นที่ลงเรียนหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นของสถาบัน we learn Thai จังหวัดเชียงใหม่ที่ลงทะเบียนเรียนในเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567 จำนวน 20 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง Purposive sampling ผลการวิจัยพบว่า 1) คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและอักษรโรมันมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.30/92.67 และ 80.10/90.93 ตามลำดับ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน (80/80) 2) ผลการเปรียบเทียบผลการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าผลการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและอักษรโรมัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรอยู่ในระดับมาก และพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การเปรียบเทียบ สัทอักษร อักษรโรมัน

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสื่อความหมาย ใช้ในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน เช่น ถ้อยคำ ตัวอักษร ท่าทาง เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นภาษาทั้งสิ้น ภาษาเพื่อการสื่อสารมี 2 ประเภท คือ วัจนภาษาและอวัจนภาษา ดังที่ Phaengsorn (2017) ได้ให้ความหมายของภาษาไว้ว่า ภาษาเป็น “ระบบสัญลักษณ์” ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารที่เกิดจากพฤติกรรมการสื่อสารที่ต้องเรียนรู้โดยมนุษย์หรือผู้ใช้ภาษาสามารถเพิ่มเติมขึ้นได้หรือกำหนดระบบโครงสร้างภาษาทั้งระบบได้เอง เราจึงเรียกการสื่อสารที่มนุษย์กำหนดขึ้นว่า “ภาษา”

ปัจจุบันภาษาไทยเป็นภาษาที่ชาวต่างประเทศให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากความจำเป็นในการติดต่อระหว่างประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมไทย การศึกษา และการท่องเที่ยว ทำให้บุคคลที่ประสงค์จะติดต่อกับประเทศไทยในด้านต่าง ๆ มองเห็นความสำคัญของภาษาไทย และต้องการเรียนรู้ภาษาไทยในทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพโดยใช้การสื่อสารด้วยภาษาไทย หรือเพื่อให้ทราบถึงสังคมไทยและวัฒนธรรมไทย ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้อย่างดีและเหมาะสม ดังนั้นความรู้เบื้องต้นในการสนทนาภาษาไทยจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่ชาวต่างชาติควรรู้เพื่อการดำรงชีวิตในประเทศไทยได้อย่างมีความสุขและราบรื่นตลอดไป

อย่างไรก็ตาม การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเพื่อการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติยังคงมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ดังที่ Sathornsamritphon (2018) ได้กล่าวถึงปัญหาของการสื่อสารไว้ว่า อุปสรรคของการสื่อสารมีสาเหตุเกิดจากผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สาร และสื่อ กล่าวคือ สาเหตุจากผู้ส่งสาร คือ ผู้ส่งสารขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ตนต้องการจะสื่อสาร สาเหตุจากผู้รับสาร คือ หากผู้รับสารขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสารที่ตนจะได้รับอาจทำให้เข้าใจสารได้ยาก สาเหตุจากสาร คือ สารนั้นยากหรือง่ายเกินไปสำหรับผู้รับสาร อาจทำให้ผู้รับสารเบื่อหน่ายและไม่ตั้งใจรับสาร หรือหากสารนั้นขาดการจัดเรียงลำดับที่ดี อาจทำให้ผู้รับสารสับสนถึงสิ่งที่รับสาร หากสารนั้นขัดต่อค่านิยมหรือความเชื่อของผู้รับสาร อาจทำให้ผู้รับสารไม่เชื่อถือหรือไม่พอใจที่จะรับสาร เป็นต้น และสาเหตุจากสื่อหากสื่อหรือช่องทางการสื่อสารไม่เหมาะสมก็อาจเป็นสาเหตุทำให้การสื่อสารไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้ เช่น สื่อไม่มีประสิทธิภาพพอ ขนาด สีเส้นไม่ชัดเจนไม่เหมาะสมกับเนื้อหาระดับภาษา ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ ดังนั้นเพื่อให้การเรียนภาษาไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงระดับการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อให้สามารถออกแบบวิธีการ เทคนิค และสื่อการสอนต่าง ๆ ที่จะใช้สอนให้มีประสิทธิภาพ และให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของผู้เรียนมากที่สุด

คู่มือการสนทนาจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถช่วยเสริมการเรียนภาษาไทยให้กับผู้เรียนได้ ดังที่ Chaipuek (2002) ได้กล่าวไว้ว่า คู่มือเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ทบทวนความรู้ ทำความเข้าใจและปฏิบัติตาม เพื่อส่งผลให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายได้ด้วยตนเอง คู่มือจึงเป็นหนังสือที่ผู้อ่านสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง เพื่อส่งผลให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับ Liang (2013) ที่ได้นำคู่มือไปใช้กับการสอน แล้วพบว่าคู่มือที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีกระบวนการและขั้นตอนถูกต้องตาม

หลักการสร้างคู่มือที่ดี สามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างหนังสือที่มีคุณภาพสำหรับนักศึกษาและสามารถนำไปเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยมีประสบการณ์สอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติในประเทศสวีเดนในปี พ.ศ.2562-ปัจจุบัน ในหัวข้อการสอนทฤษฎีภาษาไทย และการสอนการอ่านและเขียน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้สัทอักษร เนื่องจากใช้แทนหน่วยเสียงแต่ละหน่วยเสียงด้วยสัญลักษณ์เฉพาะที่ไม่ซ้ำกัน สัญลักษณ์ในสัทอักษรสากลนั้นส่วนใหญ่นำมาจากหรือดัดแปลงจากอักษรโรมัน สัญลักษณ์บางตัวนำมาจากอักษรกรีก และบางตัวประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ซึ่งไม่สัมพันธ์กับอักษรภาษาไทยเลย เมื่อผู้เรียนขาดความเข้าใจในสัทอักษร จึงทำให้การเรียนไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยจุดมุ่งหมายของการใช้สัทอักษรมีไว้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเนื่องจากสัทอักษรมีการแทนเสียงวรรณยุกต์ด้วย ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้อักษรโรมันเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงให้ได้ใกล้เคียงกับภาษาไทย โดยมุ่งเน้นที่การถ่ายเสียงไม่ได้มุ่งเน้นที่การสะกดการันต์และวรรณยุกต์ด้วยเหตุว่าผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับอักษรโรมัน

จะเห็นได้ว่าทั้งการใช้วิธีการถ่ายเสียงสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน มีจุดประสงค์ของการใช้ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้ทั้งสองวิธีการเข้ามาเป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจการสอนทฤษฎีภาษาไทยได้ตามจุดมุ่งหมาย และจากแนวคิดข้างต้นเกี่ยวกับการใช้คู่มือที่สามารถใช้เพื่อทบทวนความรู้ ผักผนึกหะได้ด้วยตนเองตามจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างคู่มือสอนทฤษฎีภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติโดยใช้การใช้วิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน และเปรียบเทียบผลการสื่อสารภาษาไทยของชาวต่างชาติ ผลการใช้ระหว่างคู่มือที่ใช้วิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและคู่มือที่ใช้วิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน เพื่อเป็นแนวทางในการนำคู่มือที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนสามารถที่จะเลือกวิธีการถ่ายเสียงที่เหมาะสมกับตนเองได้ เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาคู่มือสอนทฤษฎีภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการใช้คู่มือสอนทฤษฎีภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้คู่มือสอนทฤษฎีภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้น ที่ลงเรียนหลักสูตรภาษาไทยระดับต้นของสถาบัน we learn Thai จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 35 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้นที่ลงเรียนหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นของสถาบัน we learn Thai จังหวัดเชียงใหม่ที่ลงทะเบียนเรียนในวันที่ 4 มิถุนายน – 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2567 โดยผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่สองจำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ดังนี้

1.2.1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรจำนวน 10 คน

1.2.2 กลุ่มที่เรียนโดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันจำนวน 10 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสนทนาในชีวิตประจำวัน จำนวน 10 บท ได้จากการสำรวจความต้องการด้านเนื้อหาภาษาสนทนาภาษาไทยที่ชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันการศึกษา we learn Thai จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 คน

บทที่ 1 การทักทาย การแนะนำตัวเองและผู้อื่น

บทที่ 2 การขอความช่วยเหลือ

บทที่ 3 อาหาร/การสั่งอาหาร

บทที่ 4 การขอโทษ/ขอขอบคุณ

บทที่ 5 การเดินทาง

บทที่ 6 บุคลิกภาพ/นิสัย

บทที่ 7 วันเดือนปี / เวลา

บทที่ 8 การพูดโทรศัพท์

บทที่ 9 งานอดิเรก

บทที่ 10 ครอบครัว

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย 1) การสอนโดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร และ 2) การสอนโดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย 1) ผลการพัฒนาคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน 2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

3.1 สมมติฐานงานวิจัย

1. คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนจากการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันอยู่ในระดับมากขึ้นไป

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิจัยใน ปีการศึกษา 2567 ระยะเวลาตั้งแต่ วันที่ 4 มิถุนายน – 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2567 โดยมีบทเรียนจำนวน 10 บท แผนการสอนจำนวน 10 แผน โดยมีระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน (วันอังคาร – วันศุกร์)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการสื่อสารภาษาไทยของชาวต่างชาติ โดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi - experimental design) รูปแบบการวิจัยแบบวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (pre-test and post-test one group design) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการผลสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนก่อนและหลัง โดยเก็บข้อมูลเป็นเชิงปริมาณ และมีการวัดผลก่อนทดลองและหลังทดลองแล้วนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบกัน ดังภาพต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนทดลอง	ตัวแปรจัดการกระทำ	หลังทดลอง
E ₁	T ₁	X ₁	T ₂
E ₂	T ₃	X ₂	T ₄

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดการเรียนการสอน การสื่อสารภาษาไทยของชาวต่างชาติ โดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน และวัดผลการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียน ตามบทจำนวน 10 บท จากนั้นนำข้อมูลที่จากการวัดผลมาแปลผลเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน เพื่อทำความเข้าใจก่อนการจัดการเรียนรู้ และวัดผลการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังจบบทเรียน เมื่อสิ้นสุดการเรียนของแต่ละบททั้ง 10 บท และทำแบบวัดผลการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียน หลังการจัดการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Design) รูปแบบการวิจัยแบบวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Pre-test and Post-test one Group Design) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการสื่อสารภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ก่อนและหลัง โดยเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ดำเนินการออกหนังสือการดำเนินงานวิจัย และนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยเสนอต่อผู้อำนวยการของสถาบัน We Learn Thai จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการสื่อสารภาษาไทยของชาวต่างชาติ โดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน
2. ผู้วิจัยปฐมนิเทศผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจขั้นตอน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ
3. ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียนก่อนการทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองทดลองทำแบบวัดผลการสื่อสาร

การสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ก่อนเรียน (pre - test) ข้อสอบอัตนัย จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 30 นาที เพื่อวัดผลการสื่อสารการสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

4. ผู้วิจัยเป็นผู้สอนผู้เรียนกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 10 แผน บทละ 1 แผน รวมจำนวน 10 แผน มีระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 10 คาบ ใช้เวลาสอน 4 คาบ/สัปดาห์ รวมระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์

5. ผู้วิจัยทดสอบผู้เรียนหลังเรียน เมื่อผู้วิจัยสอนครบตามกำหนด (Post - Test) ด้วยแบบวัดผลสื่อสารภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อสอบอัตนัย จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 30 นาที และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

6. ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจ การจัดการเรียนการสอนและคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่สร้างขึ้นโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอผลของการศึกษาวิจัยแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์ และใช้ตารางสรุป ตลอดจนสถิติเข้ามามีในการศึกษาค้นคว้าด้วย เพราะนำเสนอผลของการศึกษาวิจัยให้ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ ประกอบด้วย ข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนี้

1. นำคะแนนจากแบบวัดผลการสื่อสารการสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้การใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตด้วยการทดสอบค่า (t-test dependent) และเปรียบเทียบผลระหว่างการจัดการเรียนรู้การใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน (ค่าคะแนน) นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง

2. นำคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และ การใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติโดยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง โดยค่าคะแนนเฉลี่ยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

คะแนนค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มาก

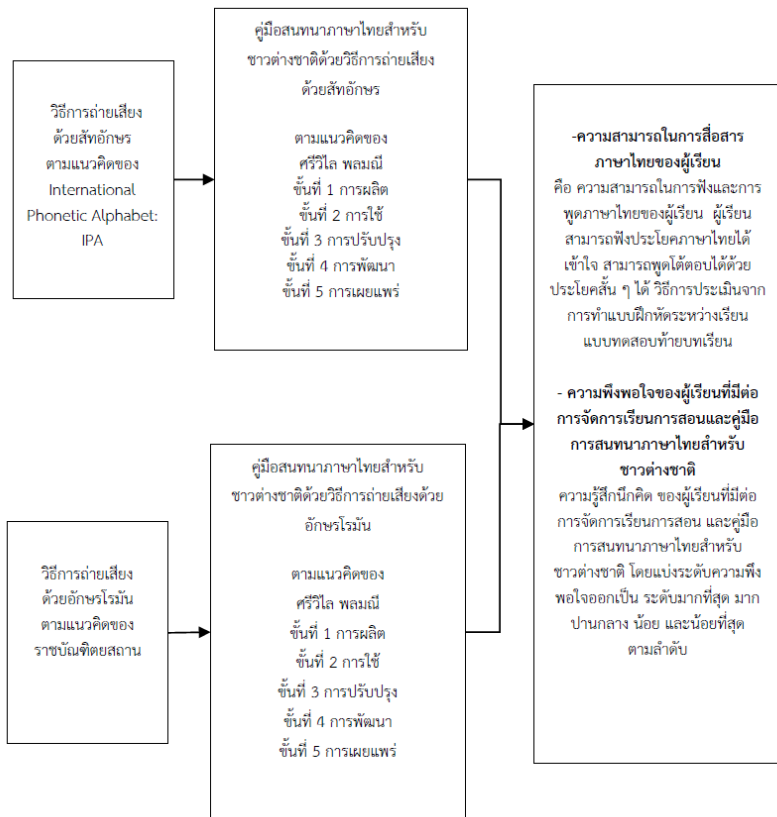
คะแนนค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อย

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

3. นำข้อมูลที่ได้จากการหาประสิทธิภาพของคู่มือ E_1/E_2 มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

หมายเหตุ

1) สัทอักษร n.(phonetic)

น. อักษรและเครื่องหมายที่กำหนดใช้แทนเสียงประเภทต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และเครื่องหมายพิเศษแทนการออกเสียงอื่น ๆ (พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔)

2) อักษรโรมัน (Roman alphabet) เป็นชุดตัวอักษรที่ถูกใช้ในการเขียนภาษาละตินซึ่งเป็นภาษาหลักในกลุ่มอารยธรรมโบราณ (วิกิพีเดีย)

ผลการวิจัย

จากศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลการสื่อสารภาษาไทยของชาวต่างชาติ โดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

ผลการประเมินคุณภาพคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร โดยการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา รูปแบบการสอนและความเหมาะสมของกิจกรรมเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนโดยได้นำคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านประเมินผลการประเมินคุณภาพพบว่า ในภาพรวมผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39)

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.30/92.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยที่ ร้อยละ 80.30 คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนของจำนวนคำตอบที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบได้ถูกต้องในแต่ละหัวข้อเรื่อง (E_1) และร้อยละ 92.67 คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากแบบทดสอบหลังเรียนของจำนวนคำตอบที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรับการทดสอบหลังเรียน (E_2) จากผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นแสดงให้เห็นว่าคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร สามารถนำไปใช้ในการจัดการสอนได้

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.10/90.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยที่ร้อยละ 80.10 คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนของจำนวนคำตอบที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบได้ถูกต้องในแต่ละหัวข้อเรื่อง (E_1) และร้อยละ 90.93 คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากแบบทดสอบหลังเรียนของจำนวนคำตอบที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรับการทดสอบหลังเรียน (E_2) จากผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นแสดงให้เห็นว่าคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

2. ผลการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนจากการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร

แบบทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	10	75.00	48.70	5.06	24.74	0.00*
หลังเรียน	10	75.00	69.50	4.33		

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรที่พัฒนาขึ้น พบว่า หลังเรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสูงขึ้นและผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 48.70 และ 5.06 ตามลำดับ ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเท่ากับ 69.50 และ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ มีค่าเท่ากับ 24.74 แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

แบบทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	10	75.00	49.10	5.51	9.76	0.00*
หลังเรียน	10	75.00	68.20	2.04		

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันที่พัฒนาขึ้น พบว่า หลังเรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสูงขึ้นและผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 49.10 และ 5.51 ตามลำดับ ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเท่ากับ 68.20 และ 2.04 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ มีค่าเท่ากับ 9.76 แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณารายการประเมิน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือด้านคำแนะนำให้ทราบวัตถุประสงค์ ความเป็นมาของคู่มือ มองเห็นภาพรวมของเนื้อหาคู่มือ อย่างชัดเจนขนาดรูปเล่มของคู่มือมีความเหมาะสม มีวิธีการและเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการสรุปสาระสำคัญ และมีเวลาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันที่ 5.00 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เท่ากันที่ 0.00 สำหรับรายการประเมินที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่ำที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ การให้ข้อมูลประกอบที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาอย่างขึ้นซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ดังนั้นแสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรที่สร้างขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.35 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 เมื่อพิจารณารายการประเมิน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 17) มีวิธีการและเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน 18) ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันที่ 5.00 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เท่ากันที่ 0.00 สำหรับรายการประเมินที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่ำที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ 11) มีคู่มืออธิบายช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 ดังนั้นแสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันที่สร้างขึ้น

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนดังกล่าว และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันที่สร้างขึ้นจึงมีความเหมาะสมสามารถใช้จัดการเรียนการสอนและช่วยกระตุ้นนักเรียนให้สนใจในการเรียนมากขึ้นได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thaweedit, T. (2018). ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นใช้แนวทางในการจัดกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) ร่วมกับทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics Theory) มีจำนวน 12 ชุด กิจกรรม คือ 1) การทักทาย 2) ห้องเรียนของฉัน 3) สีต่าง ๆ 4) ร่างกายของฉัน 5) เครื่องแต่งกาย 6) อาหาร 7) ผลไม้ 8) ครอบครัวของฉัน 9) บ้าน 10) สถานที่ 11) สัตว์ต่าง ๆ และ 12) เวลาว่าง โดยในแต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วย คู่มือครู ชุดกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติตามการจัดการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้แบบฝึกหัด และแบบประเมิน 2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการอ่าน และทักษะด้านการเขียนสูงกว่า

นักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและจำแนกตามทักษะแต่ละด้าน

ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน โดยนำค่า E_1 และ E_2 มาวิเคราะห์ พบว่า คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร มีค่า E_1 เท่ากับ 80.30 และ คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน มีค่า E_1 เท่ากับ 80.10 และ พบว่า คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร มีค่า E_2 เท่ากับ 92.67 และ คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน มีค่า E_2 เท่ากับ 90.93 แสดงให้เห็นว่าคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันสามารถนำไปใช้ในจัดการสอนได้ และคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ใช้วิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร มีประสิทธิภาพมากกว่าคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ใช้วิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร มีค่าเฉลี่ยที่ 69.50 และความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน มีค่าเฉลี่ยที่ 68.20 โดยจะพบว่าทั้งสองคู่มือมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนา ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 และนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.35 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 ดังนั้นแสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันที่สร้างขึ้น โดยที่นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษร มากกว่าการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

หลังจากที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลการสื่อสารภาษาไทยของชาวต่างชาติ โดยใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน ทำให้ได้ทราบผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น และผู้วิจัยได้นำผลดังกล่าวมาพิจารณาความหมายพร้อมพิจารณาร่วมกับงานวิจัยที่ได้ศึกษามาก่อน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.30/92.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 แสดงว่า คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.10/90.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 แสดงว่า คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ มีดังนี้

1.1 ผู้วิจัยสร้างคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติตามแนวคิดและทฤษฎีการผลิตสื่อของ Phonmanee (2002) ซึ่งได้กล่าวถึงขั้นตอนการผลิตสื่อไว้ว่าการผลิตสื่อนั้นควรมีขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การผลิต ขั้นที่ 2 การใช้ ขั้นที่ 3 การปรับปรุงขั้นที่ 4 การพัฒนา ขั้นที่ 5 การเผยแพร่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tang (2012) ที่ได้สร้างการสร้างคู่มือคำราชาศัพท์ไทยสำหรับคนจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า การสร้างคู่มือคำราชาศัพท์ไทยสำหรับคนจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับที่เหมาะสมในด้านองค์ประกอบคู่มือ ขนาดรูปเล่มคู่มือ เนื้อหาในคู่มือ และขนาดตัวอักษร ทั้งนี้ใช้หลักการสร้างคู่มือ ด้วยกระบวนการที่มีขั้นตอน โดยพัฒนามาจากวิธีการผลิตสื่อสำหรับนักศึกษาต่างประเทศของ Phonmanee (2002) และวิธีการเขียนคู่มือของ Sangsri (2010) ดำเนินวิธีการสร้างโดยพัฒนามาจากแนวทางของนักวิชาการดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการคู่มือที่มีประสิทธิภาพเป็นส่วนช่วยให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

1.2 จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรมีประสิทธิภาพที่มากกว่าคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน เนื่องจากความแตกต่างในการเขียนที่วิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันอาจจะเกิดความกำกวมขึ้นได้จากการใช้คำที่ใกล้เคียง เช่นคำว่า ชาว – ชาว – ชาว ที่มีวรรณยุกต์แตกต่างกัน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนได้ สอดคล้องกับ Chuensuwimon (2011) ที่ได้ศึกษาเรื่อง วรรณยุกต์มีการแทนเสียงอย่างไร ในหนังสือสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นรูปแบบการแทนเสียงวรรณยุกต์ ในหนังสือสอนภาษาไทยต่างประเทศได้เป็นอย่างดี สะท้อนให้เห็นว่าการแทนเสียงมีความเป็นระบบ กล่าวคือ ถ้าเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นผลิตขึ้นโดยสถาบันการเรียนการสอนภาษาไทยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะจะต้องมีการแทนเสียงวรรณยุกต์เสมอ ไม่มีข้อยกเว้น นั้นแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับเสียงวรรณยุกต์ซึ่งเป็นเสียงสำคัญในภาษาไทย สถาบันการสอนต้องการสอนในสิ่งที่เป็มาตรฐานของภาษา จึงพยายามคงไว้ซึ่งเสียงวรรณยุกต์ และสัญลักษณ์ที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ สัทอักษร ซึ่งระบบสากลเข้าใจได้ทั่วไป ในทางกลับกัน หนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งโดยทั่วไปคงมีได้อยู่ในเมืองไทยเป็นระยะเวลายาวนาน การเรียนรู้การออกเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องมาตรฐานไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญหรือเป็นความจำเป็นแต่ประการใด ผู้คนชาวไทยทั่วไปย่อมเข้าใจหรือพยายามเข้าใจในสิ่ง

ที่ชาวต่างประเทศพยายามสื่อกับชาวไทย ดังนั้นสัญลักษณ์ที่เป็นวิชาการมาก ๆ จึงอาจจะหลีกเลี่ยงได้และจากข้อมูลที่ได้พบว่าจริง ๆ แล้วหนังสือสำหรับห้องท่องเที่ยวเป็นหนังสือที่ไม่ใช้สัญลักษณ์ใด ๆ เลยในการแทนเสียงมากที่สุด จะเห็นได้ว่าหากต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงต้องอาศัยการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรที่เป็นระบบสากล แต่ทั้งนี้ก็สามารถใช้การถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันได้เช่นกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยในการเรียน เช่น ระยะเวลาในการเรียน หรือวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรกับวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน ปรากฏผลดังนี้ ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนที่เรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรและความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนที่เรียนด้วยคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันมีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน

2.1 จากการวิจัยจะเห็นได้ว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนหลังการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Kotchaphet (2023) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะสัญลักษณ์แทนเสียงวรรณยุกต์ไทยที่ปรากฏในแบบเรียนสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับพื้นฐานถึงระดับต้นที่มีวัตถุประสงค์การนำไปใช้แตกต่างกันผลวิจัยพบว่า แบบเรียนมีลักษณะสัญลักษณ์การใช้สัทอักษรสากลแทนเสียงวรรณยุกต์มากที่สุด รองลงมาคือ การไม่ใช้สัญลักษณ์ใดแทนเสียงวรรณยุกต์ทุกเสียงผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chuensuwimon (2011) การที่โดยส่วนใหญ่แบบเรียนสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศนิยมใช้สัทอักษรสากล (IPA) มากที่สุดนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะสัทอักษรเป็นระบบอักษรแทนเสียงที่มีความเป็นมาตรฐานสากลและนิยมแพร่หลาย ส่วนวัตถุประสงค์เพื่อใช้ศึกษาภาษาไทยด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 50 ในทางกลับกันยังแสดงผลให้เห็นอีกว่าหากแบบเรียนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยหรือเพื่อใช้ในสถานการณ์การเรียนรู้เฉพาะด้าน แบบเรียนจะนิยมการไม่ใช้สัญลักษณ์ใดแทนเสียงวรรณยุกต์มากกว่า ซึ่งการใช้แบบเรียนด้วยวัตถุประสงค์เช่นนี้จะไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาไทยอย่างเป็นระบบ แต่จะมุ่งเน้นเพียงเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันหรือใช้สื่อสารในสถานการณ์จำเฉพาะเท่านั้น ดังนั้นการใช้รูปแบบสัญลักษณ์แทนเสียงวรรณยุกต์จึงเปลี่ยนไปเป็นการไม่ใช้สัญลักษณ์ใดแทนเสียงวรรณยุกต์ทุกเสียงมากกว่าการใช้สัทอักษรสากลแทนเสียงวรรณยุกต์ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการถ่ายเสียงด้วยสัทอักษรมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ และอีกเหตุผลหนึ่งหากเลือกตามวัตถุประสงค์ของการเรียนข้อจำกัดทางด้านระยะเวลา หรือวัตถุประสงค์มุ่งเน้นเพียงเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันหรือใช้สื่อสารในสถานการณ์จำเฉพาะเท่านั้น ก็สามารถเลือกใช้การถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันได้เช่นกัน

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยตัวอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน ปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยตัวอักษรอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 และนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมันอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน และผลการเปรียบเทียบผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยตัวอักษรมากกว่าการจัดการเรียนการสอน และการใช้คู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ด้านรูปแบบ การออกแบบรูปแบบควรเริ่มต้นจากการเข้าใจกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เนื้อหา นั้นสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบและการนำเสนอควรสะท้อนถึงความต้องการและความต้องการของผู้รับสาร ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจาก งานวิจัย บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการเรียนภาษาไทย ของชาวต่างชาติ และได้ออกแบบคู่มือสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระหว่างวิธีการถ่ายเสียงด้วยตัวอักษรและวิธีการถ่ายเสียงด้วยอักษรโรมัน โดยออกแบบให้เข้าใจง่าย เลือกแบบอักษรตัวหนังสือที่ชัดเจน การเลือกใช้แบบอักษรที่อ่านง่ายและสอดคล้องกับโทนของงานส่งผลให้อ่านเนื้อหาได้อย่างไม่มีอุปสรรค และมีภาษาอังกฤษกำกับเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยมีรายการประเมินดังนี้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านคำแนะนำให้ทราบวัตถุประสงค์ ความเป็นมาของคู่มือ มองเห็นภาพรวมของเนื้อหาคู่มืออย่างชัดเจน ขนาดรูปเล่มของคู่มือมีความเหมาะสม มีวิธีการและเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำหรับรายการประเมินที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่ำที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ การให้ข้อมูลประกอบที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น

3.2 ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยจัดระเบียบเนื้อหาจากหัวข้อที่ผู้เรียนพบได้บ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การสั่งอาหาร เป็นต้น รวมถึงมีการยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย และจัดระเบียบเนื้อหาที่ชัดเจน เช่น การใช้หัวข้อย่อย การใช้สีแบ่งประเภทของตัวอักษร หรือความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนในการแบ่งบทเนื้อหาของแต่ละบทแยกออกจากกันอย่างชัดเจนป้องกันการสับสน โดยการจัดลำดับข้อมูลที่ติดนั้นจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามและเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ซึ่งด้านเนื้อหาผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ประโยคสนทนาต่างภายในห้องเรียนกับผู้เรียนคนอื่น ๆ และให้ผู้เรียนนำคู่มือที่ได้รับสามารถนำไปศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตัวเองได้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยที่ดีเป็นตามวัตถุประสงค์ โดยเห็นได้จากรายการประเมิน ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการสรุปสาระสำคัญ และมีเวลาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันที่ 5.00 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เท่ากันที่ 0.00 ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Chattuwattana (2010) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบเรียน เรื่องสระภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติ ผลการศึกษพบว่า ในด้านรูปแบบเมื่อพิจารณาลักษณะรูปแบบและภาพประกอบ ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดีโดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.32 จากคะแนนรวม 4 ในด้านเนื้อหา โดยพิจารณาความครอบคลุมวัตถุประสงค์ความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสม/เพียงพอของแบบฝึกหัด ผลประเมินจากผู้เชี่ยวชาญโดยเฉลี่ย คิดเป็น 3.54 จากคะแนนรวม 4 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

และมีผลสอดคล้องกันในทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ว่า แบบเรียน เรื่อง สระภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบเรียนที่ดีสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศได้

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การสร้างคู่มือ แบบเรียน หรือแบบฝึก ควรให้ความสำคัญกับการสร้างการสร้างคู่มือ แบบเรียน หรือแบบฝึกในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านรูปเล่ม ด้านเนื้อหา และด้านการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นการส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะผลจากการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้สามารถไปพัฒนาต่อยอดไปประกอบการทำวิจัยในระดับอื่นหรือเนื้อหาอื่น ๆ ที่สูงขึ้นได้ และสามารถพัฒนาเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ e-book หรือสื่อการสอนอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษากการสร้างคู่มือภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในด้านอื่น ๆ ได้ เช่น หลักภาษาไทย การเขียนภาษาไทย และสามารถพัฒนาเนื้อหาการสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในเนื้อหาอื่น ๆ ได้ รวมทั้งพัฒนาเนื้อหาให้ไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้

References

- Chaipuek, A. (2002). **Manual for organizing activities to promote morality and ethics for students at Mariewit School, Chonburi Province** (Master's thesis). Srinakharinwirot University. (In Thai)
- Chattuwattana, P. (2010). **Creating a textbook. About Thai vowels for foreigners.** (Master's thesis). Srinakharinwirot University. (In Thai)
- Chuensuwimon, B. (2011). How are tones represented in Thai books for foreigners?. **Journal of Language and Linguistics**, 29 (2), 46-60. (In Thai)
- Kotchaphet, S. (2023). A study of the characteristics of symbols representing Thai tones appearing in Thai language teaching materials for foreign learners at the basic to beginner level with different purposes of use. **Journal of Liberal Arts Review**, 18 (2), 169-196. (In Thai)
- Liang, F. (2013). **Basic Thai conversation for Chinese students studying Thai as a foreign Language** (Master's thesis). Chiang Mai University. (In Thai)

- Phaengsorn, R. (2017). **The Science of teaching Thai as a foreign language.** Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Phonmanee, S. (2002). **Basics of teaching Thai as a foreign language.** Chulalongkorn University Book Center. (In Thai)
- Sangsri, S. (2010). **Writing academic works and articles.** Bangkok: Printmaking Limited Partnership. (In Thai)
- Sathornsamritphon, S. (2018). **Thai language for communication.** Triple Education.
- Tang, N. (2012). **Creating a manual for royal Thai vocabulary. For Chinese people who study Thai as a foreign language** (Master's thesis). Chiang Mai University. (In Thai)
- Thaweessit, T. (2018). **Development of a Thai language communication activity set as a foreign language according to task-based learning management guidelines and sociolinguistic theory for primary school students** (Master's thesis). Chulalongkorn University. (In Thai)

